ՍՏԵՓԱՆԱԿԵՐՏ, 27 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ

Մարզում կյանքը նորից դուրս է եկել նորմալ հունից: Վերջին 8 ամիսների ընթացքում այս էլ քանիերորդ անգամ: Երրորդ շաբաթն է չեն աշխատում գործարանները, մասամբ հասարակական տրանսպորտը, մի շարք հիմնարկ-ձեռնարկություններ, առևտրական կազմակերպություններ: Լռություն է շինարարական և արտադրական հրապարակներում: 5-րդ օրն է պարետային ժամ է մտցված Լեռնային Ղարաբաղում և Ադրբեջանական ՍՍՀ Աղդամի շրջանում: Արգելված են ցույցերը, միտինգները, երթերը, գործադուլները: Քաղաքում երթևեկությունը նոսրացել է, պարենային խանութները դատարկ կամ կիսադատարկ են, շուկայի վաճառասեղանները՝ «մաքուր»: Փողոցում պարեկում են զինվորները, ստուգում անցորդների և վարորդների անցագրերը:

Իրադրությունը չափազանց լարված է, անհանգստացնող, տագնապալից: Անց են կացվում ժողովներ և խորհրդակցություններ: Ստեղծված իրադրությունից մարդիկ ելք են որոնում: Որն է ստեղծված իրադրությունից դուրս գալու ելքը,—այդ հարցը զբաղեցնում է բոլորին, կուսակցական և սովետական ղեկավար աշխատողից մինչև տնային տնտեսուհի: Մեր հատուկ թղթակից ՆՎԱՐԴ ՍՈՂՈՄՈՆՅԱՆԸ դիմել է տարբեր մարդկանց, որոնց պատասխանը տպագրում ենք ստորև:

ՎԱԼԵՐԻ ՍԼՈՏԻՆ— Շինանյութերի կոմբինատի մարմարի արտադրամասի պետ, մարզային կուսակցական կազմակերպության վերստուգիչ հանձնաժողովի անդամ:

Գրությունը մի կերպ նորմալացվում է, իսկ Ադրբեջանի ղեկավարությունը այդ ապակայունացնելու ամենափոքր առիթն իսկ բաց չի թողնում: Այլապես ինչո՞վ բացատրել նման բարդ իրավիճակում հանրապետության դատախազության ստուգումները մարզում: Դա նրանց կողմից կանխամտածված քայլ է: Նման պայմաններում մենք ֆիզիկապես և հոգեպես ի վիճակի չենք աշխատելու:

ՀՐԱՆՏ ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄՅԱՆ— Կենցաղսպասարկման կոմբինատի բանվոր, ՍՄԿԿ անդամ:

Այնքան ենք կանգնելու, մինչև հասկանան մեր պրոբլեմը: Մինչև ե՞րբ է շարունակվելու ձևական մոտեցումը մեր հարցին:

ԱՄԱԼՅԱ ՀԱԿՈԲՅԱՆ— Ղարմետաքսկոմբինատի ոլորողուհի:

Թող տնօրենը, աշխատանքի գնանք: Կիրակի էլ կաշխատենք, տոն օրերին էլ, գիշերներն էլ:

ԱՐՄԵՆ ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ— Աշխատանքի վետերան:

Ես դեմ եմ գործադուլին: Բայց կենտրոնական հեռուստատեսությունը և մամուլը անընդհատ գործադուլի են հրահրում: Բացված վերքին աղ են ցանում: Այնպես էլ մշուշոտ են խոսում, որ մարդը ոչինչ չհասկանա:

ՎԼԱԴԻՄԻՐ ՍԱՐԳՍՅԱՆ— Շինանյութերի կոմբինատի կուսկազմակերպության քարտուղար:

Այո, գործադուլն էլ միջոց է: Իսկ դուք ի՞նչ կառաջարկեիք: Լցվել է համբերության բաժակը: Հենց ուզում ենք հունի մեջ մտնել՝ մի նոր պրովոկացիա, հրահրում: Բանվորներին համոզելու միջոցները սպառվել են: Աշխատանքի գնալուն ոչ ոք դեմ չէ:

ՌՈԶԱ ԳԱԲՐԻԵԼՅԱՆ— Անգլերենի ուսուցչուհի, ՍՄԿԿ անդամ: Մեր տանը մենք տանտեր չենք: Անպաշտպանության զգացում ունեն մարդիկ: Խոսքս Շուշիի մասին է: Չեմ մոռանա, թե ինչպես գիշերը զինվորների ուղեկցությամբ քաղաք մտան Շուշիից հալածված վերջին հայերը:

ԺԱՆՆԱ ԲԱԼԱՅԱՆ— Ռուսաց լեզվի և գրականության ուսուցչուհի, ՍՄԿԿ անդամ:

Երբ սովետական մանկավարժը դիմում է նստացույցի, ուրեմն ինչ-որ մի բան խաթարված է, սխալ է: Ծայրահեղ միջոց է, իհարկե, բայց ստիպված ենք եղել: Իսկ դասերը դպրոցում չպետք է ընդհատել: Նույնիսկ Մուսա լեռան պաշտպանության ժամանակ հայ երեխան սովորել է:

ՑՈՂԻԿ ԴԱՎԹՅԱՆ— Էլեկտրատեխնիկական գործարանի բանվորուհի, քաղսովետի դեպուտատ:

Զարդված ավտոբուսներ, վրտանգավոր երթևեկություն, Շուշիից փախած հայեր, Շուշի «հաց գըրված» ադրբեջանցիներ: !

Ամեն օր մի վատ լուր: Ի՞նչ սրտով աշխատենք: Չնայած գործադուլը միջոց չէ:

ԱՐՋԻԿ ՄԽԻԹԱՐՅԱՆ— Դասախոս, հոգեբանական գիտությունների թեկնածու:

Կիսատ-պռատ, մակերեսային որոշումներ, կիսատ-պռատ լուծումներ... Ելքը հարցի արմատական լուծումն է:

ՆԱՎԱՍԱՐԴ ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ— Աշխատանքի և Մեծ հայրենականի վետերան, Կոշկի ֆաբրիկայի բանվոր:

Գործադուլը միջոց չէ: Ինքներս մեզ ենք վնասում: Ես գտնում եմ, որ աշխատելը անհրաժեշտ է: Եվ աշխատենք, և պայքարենք:

ՎԼԱԴԻՄԻՐ ԱԲՐԱՀԱՄՅԱՆ- Նոր գործարանի գլխավոր ինժեներ:

Նման լարվածությունը Ղարաբաղում, ես կասեի, ստեղծվել է մեր հարցի լուծման ձգձգման պատճառով: Արդարացի լուծումից հետո, համոզված եմ, Ադրբեջանի ժողովուրդը ըմբռնողությամբ կվերաբերվի դրան: Խոսքս առանձին հրահրողների չի վերաբերում:

ՉԱՊԱԵՎ ՕՀԱՆՅԱՆ— Ավտոտրանսպորտի արտադրական միավորման վարորդ:

Գործադուլ:

Մինչև ռեալ գնահատական տրվի ԼՂԻՄ-ում և նրա շուրջ կատարվող իրադարձություններին:

ԱՐԱՄԱՅԻՍ ԱՌՍՏԱՄՅԱՆ- Մեխանիզացիայի և տրանսպորտի մասնագիտացված վարչության բանվոր:

Ղարաբաղցու նման աշխատավոր մարդու համար շատ դժվար է գործադուլ անելը: Բայց մեր բողոքը տեղ հասցնելու այլ ձև չեմ տեսնում: Գործադուլ՝ մինչև հարցի վերջնական լուծումը:

ԷԴՈՒԱՐԴ ՇԱՀՐԱՄԱՆՅԱՆ- № 91 շինվարչության պետ:

Խաբում են ժողովրդին: Որոշումները մնում են թղթի վրա: Ու՞մ մեղքով: Հասկանալի է, Ադրբեջանի ղեկավարության: Գընում ենք աշխատանքի՝ շինանյութ չկա, գնում ենք ետնից՝ վիրավորում են մեր ազգային արժանապատվությունը: Ճանապարհներին մեր «ընդդիմախոսները» քարով են տալիս, մեքենաները ջարդում: Իսկ Ադրբեջանի մինիստրությունից հեռագրեր ենք ստանում, իբր մեր կայարանում շինանյութերը չեն բեռնաթափվում: Բայց իրականում շինանյութ չկա: Ծանոթ ձեռագիր է: Այսպես մինչև ե՞րբ:

ՍՈՒՐԵՆ ՂԱՐԱԽԱՆՅԱՆ— Մեծ հայրենականի և աշխատանքի վետերան:

Գոնե մեր երիտասարդությունը տեսնի մեր պայքարի արդյունքը:

Անջատում:

ՌԱԻՍԱ ՄԻՐԶՈՅԱՆ- Ջուլհակուհի:

Սկզբունքորեն դեմ եմ գործադուլին: Բայց ի՞նչ տրամադրությամբ աշխատենք: Ամբողջ կյանքում միայն աշխատել ենք, ոչ հանգիստ ենք ունեցել, ոչ դադար: Ասենք թե գնացինք աշխատանքի, հետո՞...

ՆԻԿՈԼԱՅ ԲԱՂԴԱՍԱՐՅԱՆ— Մարզժողկրթբաժնի տեսուչ, ՍՄԿԿ անդամ:

Ես դեմ եմ գործադուլին, վճռականապես մերժում եմ դասադուլը: Դա արդարությունը, բռնած ճշմարտությունը ապացուցելու ձև չէ: Ամեն ինչ պետք է անել օրինականության սահմաններում: Դրան կոչ է անում ՍՄԿԿ Կենտկոմի գլխավոր քարտուղար Մ. Ս. Գորբաչովը: Մենք պետք է մինչև վերջ լինենք հաստատակամ և մինչև վերջ ու համբերությամբ բացատրենք ու ապացուցենք, որ արցախական աշխարհի հայության պահանջը ճիշտ է, իսկ վերջին իրադարձություններն կրկին անգամ հաստատեցին, որ ԼՂԻՄ-ը պետք է դուրս բերել Ադրբեջանական ՍՍՀ-ի կազմից: Հարցը պետք է լուծել արմատական: Իսկ գործադուլը պետք չէ: Բոլորս պետք է գնանք աշխատանքի: Միայն նորմալ պայմաններում է հնարավոր նորմալ լուծել պրոբլեմները:

ՏԱՏՅԱՆԱ ՍՈԲՈԼԵՎԱ- Կոշկի ֆաբրիկայի բանվորուհի, մարզսովետի դեպուտատ:

Անհապաղ անջատում: Պահել հավատը կուսակցության վերցրած նոր կուրսի նկատմամբ:

Խմբագրությունը տպագրելով ամենատարբեր մասնագիտության, զբաղմունքի, ամենատարբեր տարիքի մարդկանց կարծիքները, հավակնություն չունի ընդհանրացնելու այն: Պարզապես փորձ է արվել ներկայացնելու մարդկանց տրամադրությունը, ընտրելով պատասխանների ամենասեղմ ու հակիրճ ձևը, չնայած մարդկանց ասելիքը, հոգում կուտակածը շատ-շատ է: Մտքերի և հույզերի կիզակետում՝ Ղարաբաղյան չլուծված պրոբլեմն է, անհանգստությունը և մտահոգությունը մեր լեռնաշխարհի, մեր երիտասարդության, մեր մանուկների վաղվա օրվա հանդեպ: Նշենք, որ մարդկանց մեծ մասը դեմ է գործադուլին, գտնում է, որ այն հարցը լուծելու միջոց չէ և պետք է անպայման աշխատել:

Ինչպես հայտնի է, մարզում մտցվել է հատուկ դրություն: Անկարգությունները կանխելու, օրինականության խախտումներ թույլ չտալու ստիպողական այս միջոցառումը բնակչության կողմից ընդունվեց ըմբռնումով: Մասսայական ինֆորմացիայի միջոցների, գաղափարախոսական հիմնարկների ու ստեղծագործական միությունների ղեկավարների հետ ՍՄԿԿ Կենտկոմում կայացած հանդիպման ժամանակ Մ. Ս. Գորբաչովը ընդգծել է. «Մենք ընթանում ենք դեպի իրավական պետություն: Աշխատավորներին մենք պետք է պաշտպանենք: Այս դիալեկտիկան հարկավոր է տեսնել, ընկերներ: Եվ չէ որ դեմոկրատիան անպայման օրինականություն է, պատասխանատվություն, կարգապահություն»:

Այս պահանջները հուշում են, որ պետք է վերադառնալ աշխատանքի, յուրաքանչյուրս իր վարքագծով, հասարակական, աշխատանքային գործունեությամբ ստեղծի այնպիսի նորմալ պայմաններ, որպեսզի կարիք չլինի հատուկ դրության շարունակելուն:

Տպագրելով մարդկանց կարծիքները, մենք մեր ընթերցողներին և առաջին հերթին՝ ստեփանակերտցիներին, հրավիրում ենք երկխոսության, որպեսզի կարողանանք գտնել այն ճանապարհը, որով հնարավոր լինի դուրս գալ մարզում ստեղծված դրությունից: